

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET.

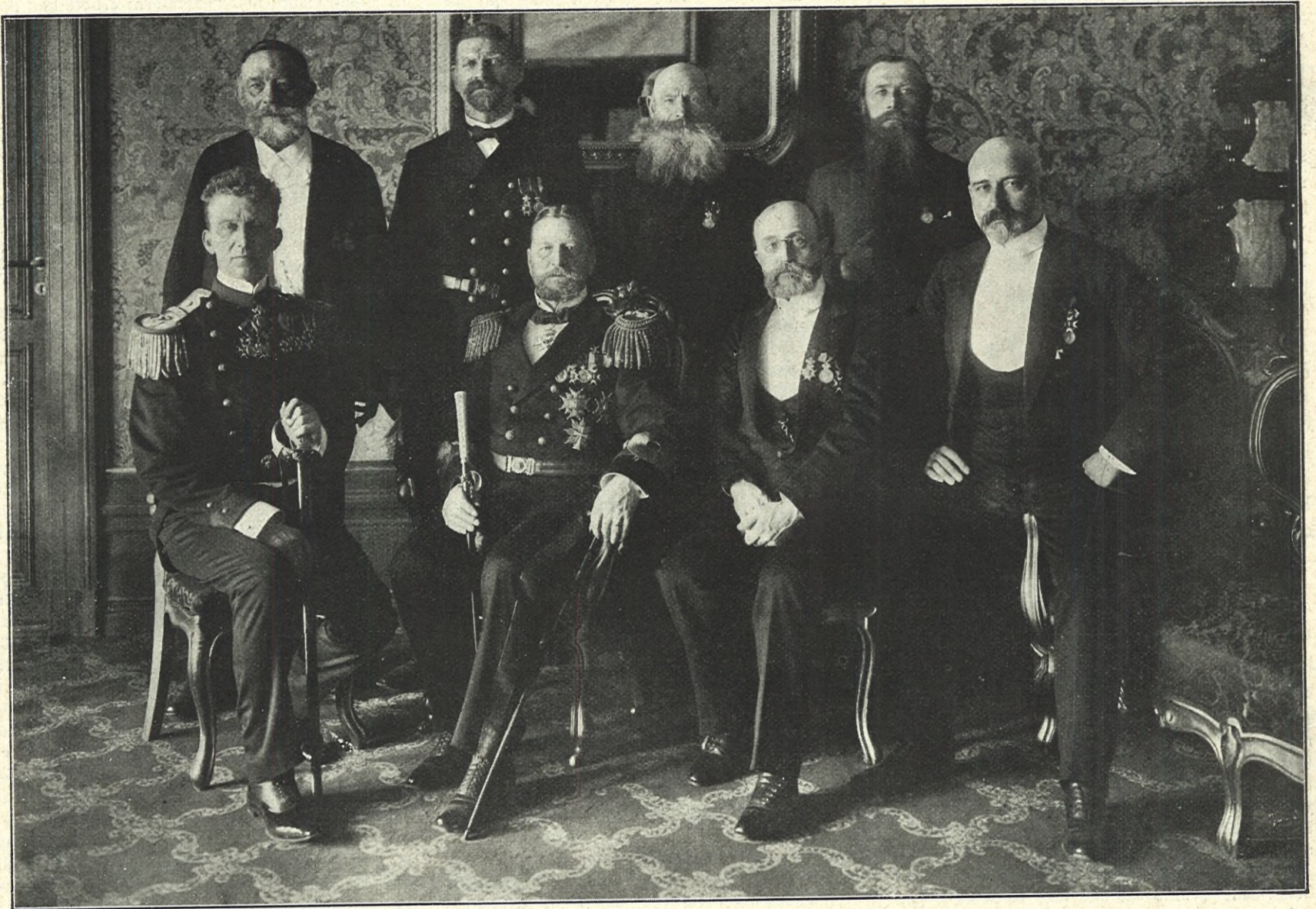
HUFVUDREDAKTÖR OCH ANSV. UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG.

FLAGGSKEPPAR NILSSON.

FLAGGSTYRMAN HANSSON.

BÅTSMAN SMÅLÄNDING.

ELDARE INGELSON.

KOMMENDÖR HOVGAARD.

STATSRÅDET PALANDER.

PROFESSOR ALMQVIST.

D:R NORDQVIST.

VEGAMÄNNEN, SAMLADE TILL 25-ÅRSJUBILEET I STOCKHOLM. FOTO FÖR IDUN AF HOFFOTOGRAF A. BLOMBERG.

VEGAMINNET.

I STRÅLANDE SOL ingick kvartsekeldagen af Vegas återkomst till Stockholm, en dag, som till det yttre högtidlighölls genom att alla å Strömmen liggande fartyg voro festligt flaggpydda från masttopp till reling. Officiellt begicks minnesdagen af Sällskapet för antropologi och geografi med en glänsande bankett i Grand Hotells festsal. Cirka 300 personer, de flesta bärare af fräjdade namn på skilda vetenskapliga områden, närvaro, och främst märktes konungen, kronprinsen, prins Gustaf Adolf, prinsessan Ingeborg samt prinsarne Carl och Eugen. Som kvällens hedersgäster presiderade själfvallet de närvarande Vega-männen, statsrådet Palander, kommandör Hovgaard från Köpenhamn, professor Almqvist, d:r Nordqvist och af besätt-

ningen flaggunderofficerarne Nilsson, Hansson och Småländing samt eldaren Ingelsson.

Efter hälsningstalet till konungen, hvilket hölls af antropologiska sällskapets ordförande, d:r Sven Hedin, öfvergick d:r H. till talet för Vegaminnet, hvarvid han främst dröjde vid den ryktbara färdens ledare A. E. Nordenskiöld, framhöll vidare hans kamraters, fartygschefs och besättnings mod och hängifvenhet, hvarigenom detta vetenskapliga vikingatåg kunde föras till ett lyckligt slut.

Som dagen till dels äfven var engelsk, enär sällskapets Vegamedalj skulle tilldelas den engelske sydpolsforskaren Scott, riktade sig talaren därefter till engelske ministern sir Rennel Rodd — medaljtagaren var nämligen själf hindrad att närvara — och erinrade om den största geografiska eröfring, som någonsin blifvit ut-

förd vid den antarktiska kontinenten, kapten Robert Scotts ärofulla expedition, som fortsatt hvad James Ross påbörjat 1840, nämligen att utreda den stora "isbarriärens" natur samt göra en ny bestämning af den magnetiska polens läge. Sedan skildrade kommandör Hovgaard på ett käckt och varmbjärtadt sätt själfva Vega-färden med dess faror och äfventyr, berättade om Nordenskiöld, Palander och alla de duktiga Vegamännen, deras mod, strider och forskningar.

Den intressanta gruppbild vi meddela här ofvan, återger de vid festen närvarande käcka Vegamännen, åtskilligt mera ärrade af åren än den aprilkväll för 5 lustrer sedan, då de under ett helt folks jubelåskor landstego nedanför Stockholms ljusstrålande fursteborg.

RÖDJEBUD.

VÄCKT UPP af orrspelet från holmens näs,
med hår i svall, som en vindlek häfver,
så skär som ungbjörkens rosennäfver
och frisk som strändernas nya gräs;
så har jag drömt dig. Kom med och vandra
i aningsdagarnas morgonsus.
Vår sång skall nå alla unga andra
i bygdens slumrande hus.

Nu spränger pulsen i bast och bark.
Hvar vind blir brudhymn i alm och alar.
Gån ut i hagarnas giljarsalar
med barmen stigande, full och stark.
Er jungfrusömn är blott dröm och vaka
i vårlusts lyssnande, lätta ro.
Nu söka majsvänner mö och maka,
och myrtenkvistarna gro.

Som flickor längta till smek och sol,
så kväfs i fjollöfvens multna fälle
så månet sippornas blomningsställe,
så mången vifva och luktviol.
Här finns det göra för flinka töser.
Följ ut till räfsningens flit och skratt.
När vinterbråten är röjd i döser,
blir grönt och blommande gladt.

Allt gammalt mylle skall stå i bål
och lysa dansen vid valborgsmässan.
Bind önskeblom om den blonda hjässan
och tala kärlekens tungomål.
De svarta, lönhala isar smälta,
det varder ljus, hvar sig mörkren lagt.
Röj rent och grafriken undanvälta
och tro uppståndelsens makt.

GUSTAF ADOLF BERGSTRÖM.

KVINNAN OCH TRÄDGÅRDSSKÖTSELN.

DET ÄR NU rätt många år sedan man under sökandet efter nya verksamhetsområden för den ständigt ökade tillgången på kvinnlig arbetskraft hänvisade den bildade kvinnan till trädgårdsskötseln såsom vardande ett yrke, för hvilket hon borde äga både håg och anlag, och genom hvilket hon hastigt och lätt nog skulle nå fram till oberoende. Förslaget omfattades från första början med stor ifver af de bildade kvinnorna, och nog torde de kvinnliga elever, som under de nu gångna åren besökt trädgårdsskolor i in- och utlandet, kunna räknas i åtskilliga hundratal. Men hvad har det blifvit af denna mängd elever? Hvar äro alla de välbeställda kvinnliga trädgårdsmästare, man efter den så stort anlagda början med skäl kunnat göra räkning på. Kan man männe i hela vårt land leta reda på ett så blygsamt antal som, låt oss säga, tju? — Med det obetydliga resultatet för ögonen måste man erkänna, att det gjorda försöket att på detta område öppna ett nytt och vidsträckt verksamhetsfält för den bildade kvinnliga arbetskraften misslyckats. Att söka klargöra några af orsakerna till detta beklagansvärda misslyckande är afsikten med denna artikel.

På det håll, där man mest ifrat för att våra unga kvinnor skulle ägna sig åt trädgårdsarbetet och där man — tyvärr — saknat alla fackinsikter, har man utgått från den fullkomligt felaktiga åsikten, att den bildade kvinnan

på grund af sina större skolkunskaper och sin bättre ekonomiska ställning lätt skulle gå förbi den vanligen från ett fattigt hem utgångna manliga kollegan och i ett språng nå fram till den högre trädgårdskulturen, de stora och mycket bemärkta trädgårdsanläggningarna. Man har med mycket eftertryck och ej utan en viss spetskhet framhållit, att den lilla täppan med dess morötter, persilja och andra tarfliga alster ej vore något för den bildade kvinnan. Man väntade något mera af henne, något stort, något som skulle väcka uppmärksamhet, och som det skulle komma att talas om. De kvinnliga trädgårdsmästaraspiranter, som vänt sig åt detta håll med begäran om råd, ha alla hänvisats till de högre trädgårdsskolorna, och de ha till sin egen och sakens skada följt rådet. En jämförelse mellan den utbildning, som kommer de manliga och kvinnliga eleverna till del, torde bäst visa, hvilket svårt misstag man härmed gjort sig skyldig till.

Den manlige gartnern passerar alltid gräderna. Han börjar med vanlig folkskolebildning som fjorton-, femtonåring i någon liten handelsträdgård, där han får utföra alla förefallande småsysslor, fortsätter sedan som hjälp och biträde i andra och allt större trädgårdar, inhämtande under dessa läroår en grundlig insikt i allt det mångahanda arbete, som förekommer i en trädgård. Först när han kommit till denna punkt, anser han tiden vara inne att som avslutning besöka en högre trädgårdsskola eller, hvilket oftare sker, genom kortare anställningar i olika trädgårdar utomlands fullborda sina studier.

Den kvinnliga eleven förbiser aldeles denna gamla bepröfvade väg och kastar sig hufvudstupa och utan alla förberedelser in i arbetet och undervisningen vid en stor trädgårdsskola.

Det torde lätt inses, att skall trädgårdsarbetet drifvas som yrke, d. v. s. kunna skänka sin utöfvare det dagliga brödet, måste det betraktas och handhåvas som ett affärsföretag. Men en handelsträdgård och en trädgårdsskola skötas på ett helt och hållet olika sätt. I den förra är det själftva arbetet, som skall bära företaget och göra det vinstgivande, i den senare är det just egenskapen af skola, d. v. s. den fria arbetskraften och elevavgifterna, som uppehålla hela anläggningen. I handelsträdgården är det farten i arbetet, yrkesskickligheten, valet af odlade växter, förmågan att fördelaktigt afsätta alstren, som afgöra framgången. I trädgårdsskolan är allt detta af underordnad betydelse och ligger hufvudsakliga vikten i stället på att draga största möjliga antal elever, kvarhålla dem längsta möjliga tid och att åt anläggningen gifva den yttre glans och storlagenhet, som kunna imponera på utomstående och sålunda verka som reklam för företaget.

Den manlige eleven känner på grund af mångårig praktik till punkt och pricka, hur en trädgård affärsmässigt skötes, och han kommer till trädgårdsskolan, ingalunda för att förkofra sig härutinnan, utan för att få sina vunna insikter i själftva trädgårdskulturen korrigerade och utvidgade eller i nio fall af tio för att få ett afgangsbetyg, som skall göra det lätt för honom att erhålla en god anställning. Men ehuru den kvinnliga eleven ju också är att betrakta som en blifvande yrkesidkare och måste sköta den trädgård, hon ämnar skaffa sig, som affär, har hon intet begrepp om, hur en handelsträdgård skötes och hon får det ej heller i trädgårdsskolan. Arbetet här ledes efter en plan, som om den tillämpades i ett handelsföretag skulle vara ruinerande.

Det stora elevantalet vid en skola gör, att man där har ett rent af besvärande öfverflöd på arbetskraft. Man vet helt enkelt icke, hur man skall få sysselsättning till alla dessa unga män och kvinnor, man hittar på en mängd

onödigt arbete, en minutiös renhållning t. ex. som om arbetskraften vore aflönad, skulle kosta ofantliga summor, och man låter stora starka människor vecka efter vecka utföra sådant underordnad arbete, som i handelsträdgården verkställes af den billigaste personalen, barn och åldringar, t. ex. rensning, tvättning af krukor, målning af drifbänksfönster o. d. Om tidens dyrbarhet och arbetets värde har trädgårdsskolan mindre än intet att lära sina elever.

Ännu en annan olägenhet har den stora trädgårdsskolan. Anläggningens storlek och mängden af elever gör det nödvändigt att uppdelade dessa senare i arbetslag, hvilka växelvis och i perioder af en à två veckor arbeta i drifhusen, fruktträdgården, grönsaksanläggningen och plantskolan och sålunda skjutsas från det ena ofullbordade arbetet till det andra. Om ett planmässigt, helt genomfördt arbete kan det, om man tänker på hvarje elev särskildt, icke blifva tal. Detta betyder mindre för den manlige eleven, som har sina förkunskaper att fylla ut tomrummen med, men i den kvinnliga elevens praktiska utbildning måste härigenom gapande luckor uppstå. Utan föregående erfarenhet i yrket får hon ingen hel föreställning om anläggningen, hon ser endast den lilla bit, där hon själf för tillfället befinner sig. Hvad som under tiden händer och sker på öfriga områden har hon ingen aning om. Hon får en liten inblick i åtskilligt, men fullständig insikt i ingenting.

Hvad den teoretiska undervisningen beträffar, är den gifvetvis vid en högre trädgårdsskola grundlig och allsidig, men att plugga trädgårdskultur, utan att hafva det praktiska arbetets grundval att stödja minnet på, är ett alltför tröttsamt arbete. Öfverhufvud taget nedläggas vid trädgårdsskolorna för mycken möda på att åhöra föreläsningar, göra dryga anteckningar och renskrifva dem. Allt detta arbete kunde så lätt och utan olägenhet alls ersättas genom nu förefintlig in- och utländsk litteratur af mästare i fackets olika grenar.

De mindre, endast för kvinnor afsedda trädgårdsskolorna fylla ej heller väl sin uppgift. Trädgårdsanläggningarna här äro vanligen ganska blygsamma, och deras storlek är i alla händelser ej så betydlig, att den kan inverka menligt på elevernas utbildning, men dessa skolor hafva den stora olägenheten att vara — skolor. De drifvas icke som handelsträdgårdar. Det är icke trädgårdens afkastning, som håller företaget uppe, utan det hela existerar och blomstrar endast på grund af inackorderings- och husavgifterna. Arbetet bedrivs icke med målmedvetet allvar, utan så där mer för nöjes skull och för att tiden skall gå. De unga eleverna få så lite frö, plantera lite blommor, plocka lite bär, rensa bort lite ogräs. — De känna sig själftva och sitt arbete lika tröstlöst obehöfliga som sina penningar nödvändiga för skolan.

Det sagda kan sammanfattas i påståendet, att de kvinnliga eleverna erhålla en bristfällig och i högsta grad opraktisk utbildning för sitt kall. Deras kropp tränas icke, vänjes icke vid ett strängt, ihållande arbete, de läras icke att arbeta raskt och metodiskt lika litet som att leda, öfvervaka och värdesätta andras arbete. Och härtill kommer, att de lämnas i fullkomlig okunnighet om yrkets affärsmässiga sida. Ej underligt då, att de känna sig osäkra på sig själftva och ej våga på eget ansvar upptaga en själfständig och mycket fordrande verksamhet. — — — — —

Kommer så frågan: Hur skall man kunna hålla vid lif det intresse, som kvinnorna ännu, dock ej så lifligt som under de gångna åren, visa för trädgårdsyrket, hur skall man få dem

“MUM”

är nutidens bästa näringsmedel för barn och

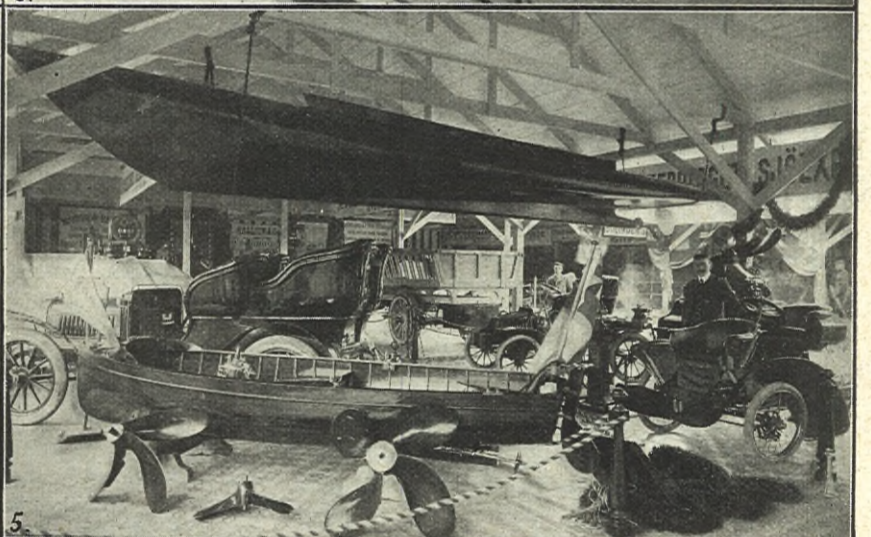
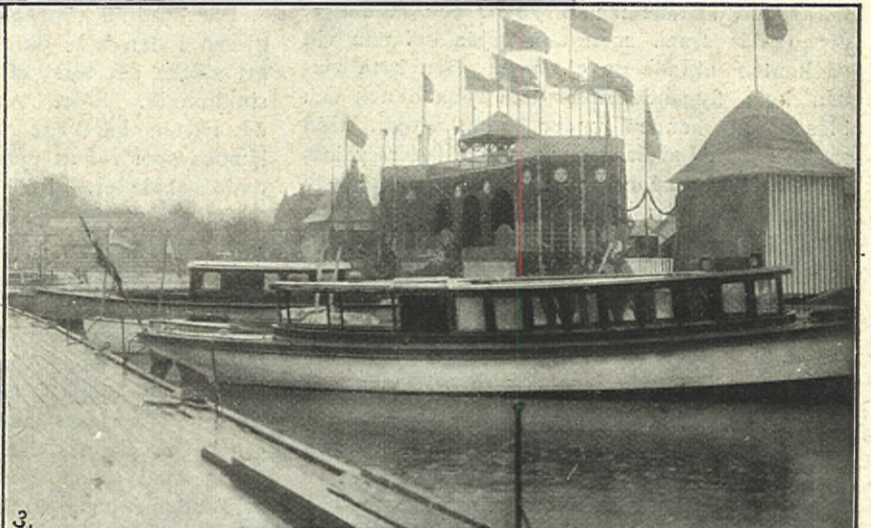
sjuka. Förordadt af Herrar Läkare.

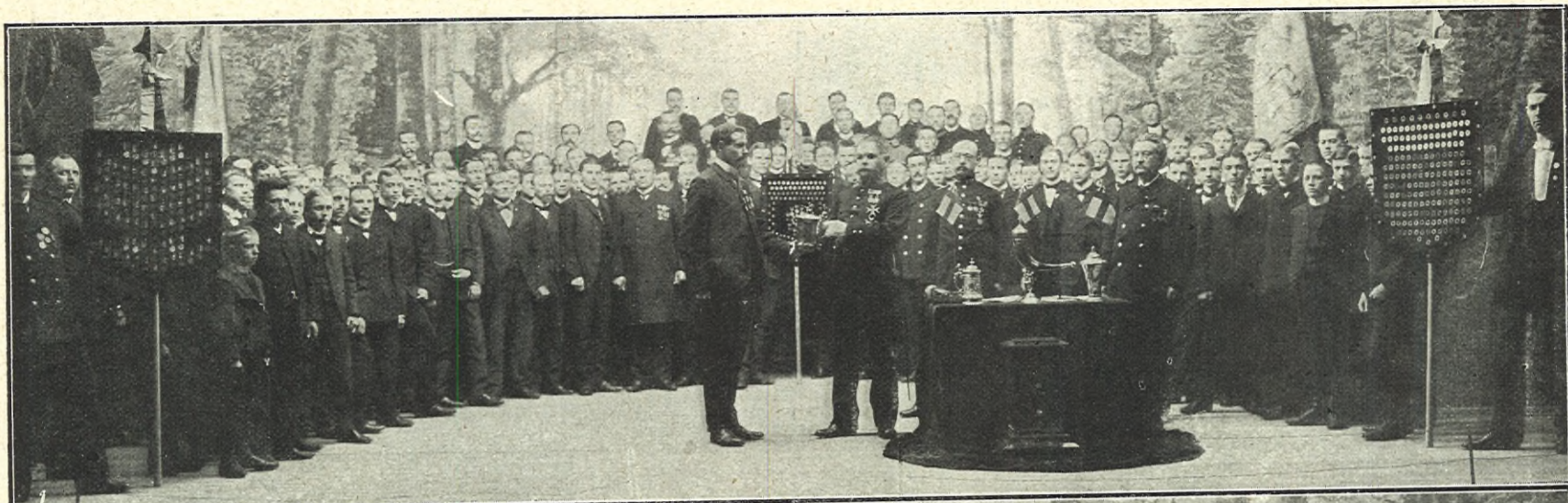
Prof sändes gratis och franco från Axel Lennstrand, Gefle.

FRÅN DEN PÅGÅENDE AUTOMOBILUTSTÄLLNINGEN VID KAPTENSUDDEN Å DJURGÅRDEN. 1. UTSIKT FRÅN UTSTÄLLNINGSSOMRÅDET MED RESTAURANTBYGGNADEN I FONDEN. 2. ENTRÉBYGGNADEN FRÅN UTSTÄLLNINGSPLATSEN. 3. BÅTHAMNEN I DJURGÅRDSBRUNNSVIKEN. 4. DE KUNG-LIGA, MOTTAGNA AF GREFVE CL. VON ROSEN, ANLÄNDA TILL UTSTÄLLNINGEN

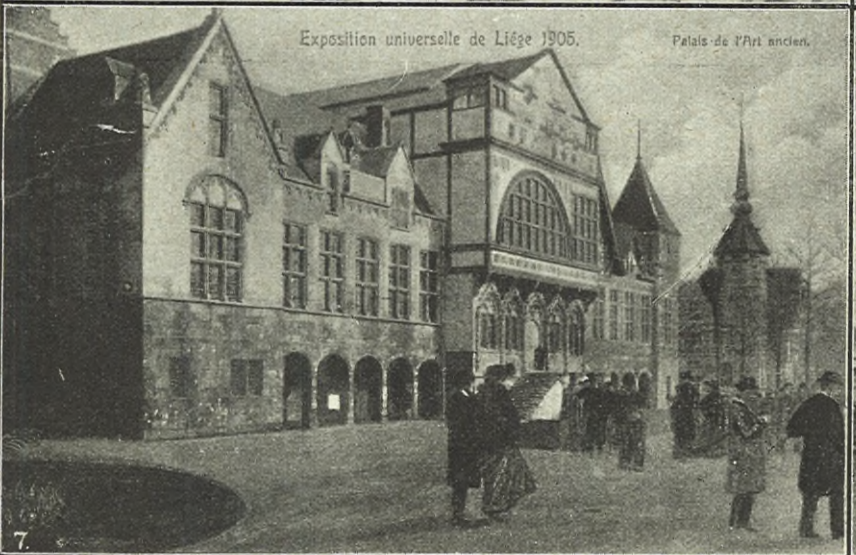
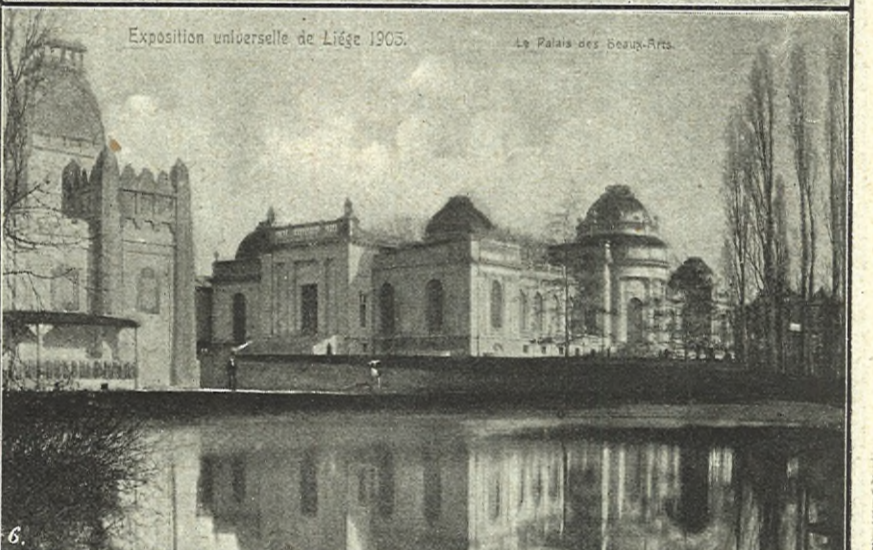
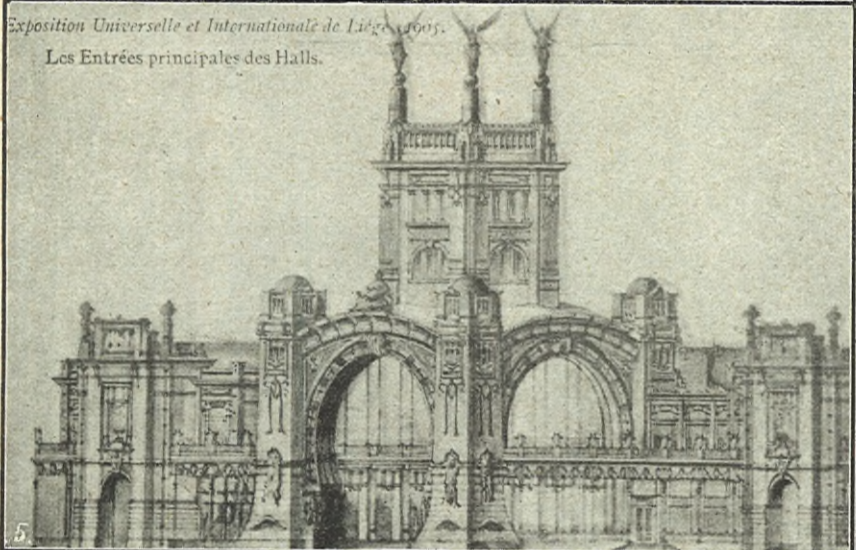

5. AKTIEBOLAGET SJÖEXPRESS UTSTÄLLNING. 6. KRON-PRINSEN OCH PRINS CARL PROFVA AUTOMATGEVÄREN. 7. UTSTÄLLNINGENS LEDANDE MÄN. FRÅN VÄNSTIER: DIR. SAM HELLBERG. FRIH. BENNET, GENERAL-KONSUL GJESTVANG, GREFVE CL. VON ROSEN. 8. AUTOMOBILMANNEQUINERNA FORSLAS IN. FOTO FÖR IDUN AF A. BLOMBERG.

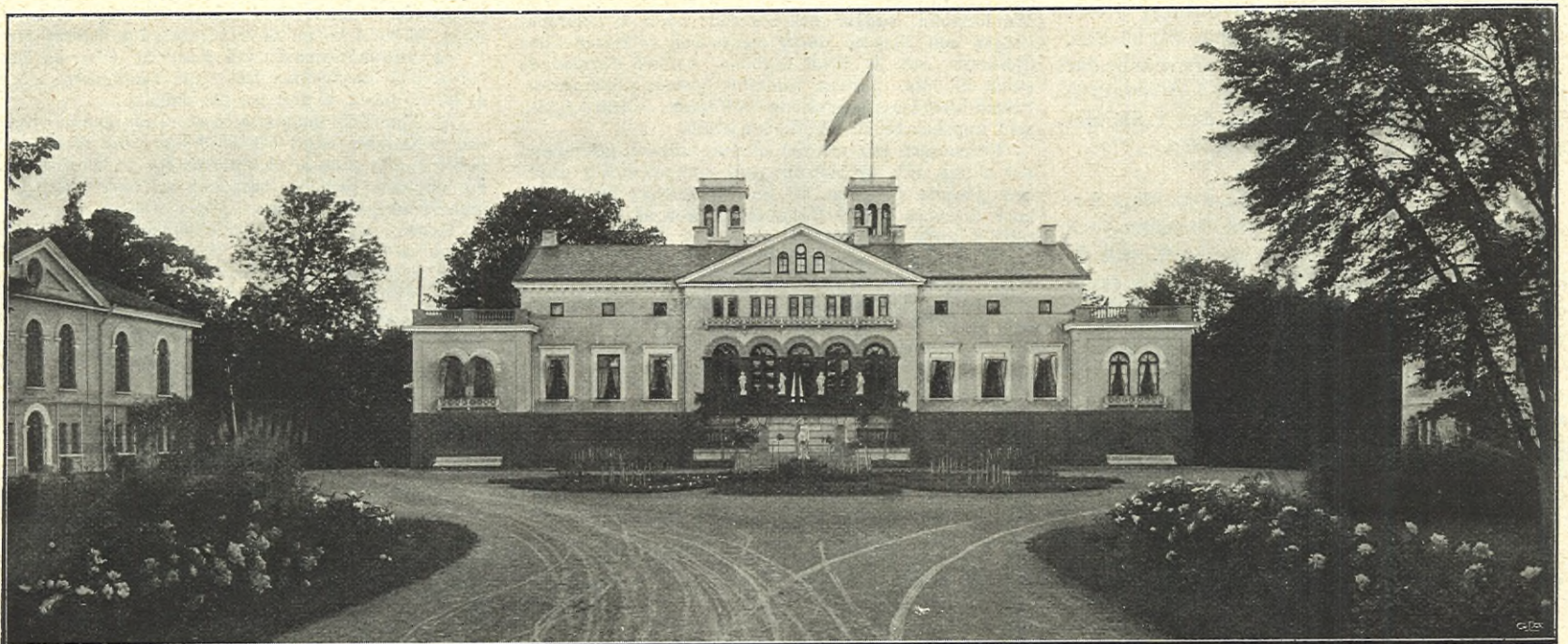
FRÅN GEFLE FRIVILLIGA SKARPSKYTTEFÖRENINGENS ÅRSFEST Å GEFLE TEATER DEN 20 DENNES. C. LARSON FOTO. 1. HR A. SVENSSON MOTTAGER SITT PRIS UR LANDSHÖFDINGEN GREFVE HAMILTONS HAND. 2—5. TABLÅER UR FÄLTILFVET. 2. »DÅ MOBILISERINGSORDERN KOMMER». 3. I FÄLTVAKTEN. 4. FÖRE STRIDEN. 5. EFTER STRIDEN, SEGRARNES BELÖNING.

FRÅN LIÈGE OCH DEN I DAG DÄR ÖPPNADE VÄRLDSUTSTÄLLNINGEN. 1. QUAI DE LA BATTE. 2. TEATERPLATSEN. 3. JUSTITIEPALATSET. 4. S: I JACQUES-KYRKAN. 5. INDUSTRIHALLENS HUFVUDINGÅNG. 6. KONSTPALATSET. 7. PALATSET FÖR GAMMAL KONST. 8. GAMLA LIÈGE.

DE NORSKA STORTINGSMÄNNENS PÅSKBESÖK I STOCKHOLM. GRUPPBILD FRÅN SALTSJÖBADEN. 1. EXCELLENSEN LÖVLAND. 2. STATSRADET HAGERUP-BULL. 3. FRU RÖNNEBERG. 4. FRU SUHRKE. 5. FRU THALLAUG. 6. ÖFVERRÄTTSSAKFÖRARE THALLAUG. 7. BANKDIREKTÖR STOUSLAND. 8. ARKITEKT SUHRKE. 9. STADSDOMARE RÖNNEBERG. 10. DR BORCH. 11. SEKRETERARE RIEKER. 12. LÄNSMAN LIND. 13. AMTSKOLEBESTYRER DAVIDSON. 14. EMMISAIRE SVENDSEN. 15. LÄNSMAN GERHARÐSEN. 16. SEKRETERARE OLAFSEN. 17. ODELSTINGS-PRESIDENT BERGE. 18. REDAKTÖR WINTERHJELM. FOTO FÖR IDUN AF A. BLOMBERG.

DROTTNINGENS BLIFVANDE SOMMARRESIDENS EGENDOMEN RYHOLM I VÄSTERGÖTLAND. P. A. ERIKSÉN FOTO.

Köp Venersborgs BARNSKODON!

Bästa svenska fabrikat!

Hvarje sula stämplad med vidstående fabriksmärke.

Tillverkas af:

**Aktiebolaget
A. F. Carlssons Skofabrik,
Venersborg.**

Försäljes i minut hos de flesta skohandlande i landet.

FÖRENINGENS FÖR SÖMMERSKOR 25-ÅRSJUBILEUM. 1. FÖRENINGENS STIFTARINNA FRU ELISABETH NYSTRÖM. 2. NUVARANDE ORDF. FRÖKEN MATHILDA FRYXELL. 3. NUVARANDE SKATTM. FRÖKEN ANNA KYLÉN.

P. A. Eriksen, foto.

ANNA VON ESSEN.

HELT NYLIGEN afled å Sofiahemmet härstädes efter några dagars sjukdom f. förstekammarledamoten, bruksägaren friherre R. J. von Essens maka, Anna Charlotta Katarina Henrika, född Malling.

Friherrinnan Anna von Essen var född i Kimstad i Östergötland den 14 oktober 1845. Fadren, godsägaren Malling, dansk till börden, flyttade sedermera öfver till Västergötland, där han inköpt egendomen Ekhammar i Hjo-trakten samt blef tillika stor delägare i den i Sköfde-trakten belägna egendomen Klagstorp.

Modern var född von Düben.

I ett det bästa hem, och under lyckliga förhållanden i öfrigt, förlöt hennes barndoms- och ungdomstid. År 1867 blef hon gift, och de båda makarne bosatte sig å den vackra egendomen Ljunghem vid Ösan i närheten af Vreten. Sedan denna egendom 1893 blifvit såld, flyttade familjen till Sköfde.

Ädelt sinne och hjärtegodhet voro den aflidnas karaktärdrag, och den stad, där hon under det sista decenniet af sitt lif var bosatt, står i stor tacksamhetsskuld till friherrinnan von Essen för hennes varma nit på välgörenhetens olika områden. Sålunda var hon ordförande i Sköfde skyddsförening och nödhjälpsförening, styrelseledamot i Drottning Sofias förening och medlem af styrelsen för diakonissverksamheten i Sköfde, hvilken låg henne alldeles särskildt varmt om hjärtat.

Själff mycket musikalisk, gjorde hon på detta område äfven allt hvad hon förmådde. Det

var nog mest på hennes initiativ som Sköfde musiksällskap kom till stånd, och Sköfde kyrk kör omhuldade hon äfven med intresse.

För all nöd och för alla lidande ömmade hon som få och förstod, med den fina takt och grannligheten, som var henne medfödd, att med hjärtevarmt deltagande kasta en ljusglimt öfver mörkret och säga just *det* ord, som kunde skänka balsam för ett svidande hjärta.

Detta var och hemligheten af hennes storhet. Ödmjuk som få, anade hon nog ej själf allt hvad hon var. Eget pris sökte hon aldrig.

Stort är det tomrum hon lämnar efter sig, och många, många begråta nu förlusten af den pålitliga, trofasta vännen, den medlidsamma hjälparinnan, den tröstande och förebedjande deltagarinnan för alla som behöfde henne.

Den aflidna sörjes närmast af sin make och tvänne barn, sonen Gustaf, löjtnant vid Lifreg. husarer, och dottern Elisabeth, gift med redaktören i Stockholm Erik Rinman.

det första sommarhemmet då bildades nära Gnesta, där inalles 20 medlemmar fingo en månads kostnadsfri hvila. Ju mer föreningen vidgades, dess mer kändes behovet af ökade inkomster. Några medlemmar förfärdigade därför tvänne stora dockor, som bortlottades för 200 kr.

1887 flyttades sommarhemmet till Ramsdalen på Vermdön, där det förblef till 1891, då det förlades till Ortalaby, Väddö, där en stor skara af föreningens medlemmar nu tillbringat 14 glada, lyckliga somrar.

Då föreningen ägt bestånd i 8 år, dog fru Nyström. Efter hennes bortgång öfvertogs föreningens ledning af fröken Anna Kylén, som äfven under de föregående åren kraftigt stödt densamma dels som dess skattmästarinna, dels som verksam hedersledamot. Samkvämen flyttades nu till hennes gästfria hem. Snart, redan 1890, hade dock de besökandes antal tillväxt så, att större samlingslokaler måste anskaffas. Åtskilliga styrelsemedlemmar och hedersledamöter, som hade större våningar, öppnade då dessa och inbjödo föreningen till månatliga samkväm, där föredrag, sång och deklamation omväxlade. Mötena började alltid med en bibelstund och avslutades, efter tedrickningen, med en tacksägelsesång. Så fortgingo samkvämen ända till 1897, då de enskilda hemmen ej längre kunde rymma det stora antalet besökande.

Under tiden hade föreningen fått mottaga gåfvor från flere olika håll, och tillgångarna ökades genom inkomster från basarer. Redan under femtonde året kunde en pensionsfond bildas, hvilken nu uppgår till öfver 30,000 kr.

Föreningen har nu sin lokal i Hutmlegårdsgatan 10. Medlemsantalet var vid 1904 års slut 510, hvarförutom föreningen räknar 341 hedersledamöter.

Under de gångna 25 åren hafva sjukvårdens medlemmar till densamma inbetalt den betydande summan af omkring 43,379 kr. och hafva, i form af fri läkarevård, fri medicin och för sjukdag, ur densamma utbetommit omkring 33,132 kr. Genom hjälpkassan, som till stor del underhålles af hedersledamöternas årsafgifter, ha gratis utdelats omkring 22,000 kalla, varma, gytte- eller tallbarrsbad samt stärkande föda, glasögon, förband m. m. åt hundratals konvalescenter.

På sommarhemmet, vid kurorter eller på landet hafva 647 medlemmar fått njuta kostnadsfri sommarhvila, de flesta af dem en hel månad.

Af pensionsfondens kapital, som genom basarer och donationer stigit till 34,068 kr, har man ännu ej behöft anlita räntan. Utgifterna för 11 äldre, som nu uppbära pension, bestridas helt och hållet genom medlemmarnes månatliga 10-öres afgifter.

Under sistlidet är utgjorde inkomsterna kr. 2,342: 15 och öfversteget utgifterna med kr. 789: 54. Tillgångarna uppgå för närvarande till kr. 54,744: 78.

Vi meddela här porträtten af föreningens stiftarinna, fru Elisabeth Nyström, samt af styrelsens nuvarande nitiska ordförande fröken Mathilda Fryxell och dess ej mindre nitiska skattmästarinna, fröken Anna Kylén.

UR DAGSKRÖNIKAN.

DROTTNINGENS SOMMARRESIDENS. Enligt förhållanden kommer drottningen sannolikt att tillbringa sommaren å godset Rydholm i Moholmstrakten, därvid det är ifrågasatt att egendomens corps de logis skall förhyras. Vi meddela med anledning häraf i dagens nummer en bild af det ståtliga och fagert belägna herresätet.

PRINSESSAN MARGARETAS SPRÅKLÄRARE. Prinsessan Margareta, prins Gustaf Adolfs blifvande gemål, skall nu lära sig sitt blifvande fäderneslands

Lagermans Kraft-skur-pulver "TOMTEN".

FRÅN A. B. SVENSK KONSTSLÖJDS UTSTÄLLNING. GOBELINER AF ALF WALLANDER.

språk. För detta ändamål har till hennes lärare utsetts vikarierande lektorn vid Nya elementarskolan härstädes, fil. dr Edvin Österberg, en af vår pedagogiska världs främsta lärarekrafter på det språkliga området. Lektor Österberg har i dagarna afrest till London, där lektionerna komma att gifvas intill tiden strax före bröllopet.

DR EDVIN ÖSTERBERG.

Som ett bevis på, hur uppuren dr Ö. är som lärare, kan tjäna den hyllning, som vid afresan kom honom till del. På perrongen hade infunnit sig en stor del af nya elementarskolans lärare samt ett hundrat tal af skolans lärjungar, hvilka öfverlämnade en riklig blomsterskörd. Strax före tågets afgang framsade en af lärjungarna ett kortare tal, hvori han till den omtyckte läraren tolkde lärjungarnas tack för det gångna läsåret, deras saknad att före terminens slut mista honom, önskande ett "lykke på reisen" samt välkommen åter till nästa termin. Vid tågets afgang utbringades ett "länge leve dr Österberg", hvilket åtföljdes af ett 3-faldigt hurrarop.

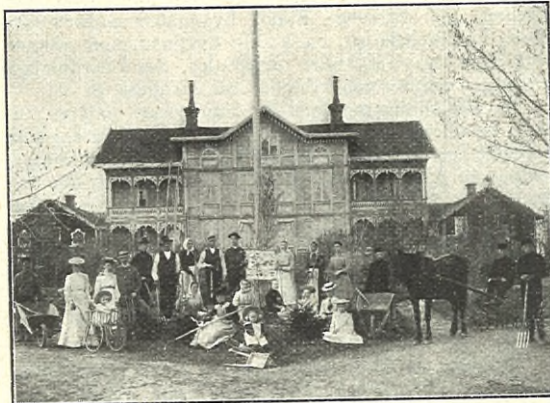
NORSKA STORTINGSMÄN i Stockholm. Den norska härvarande statsministern, excellensen Löwland, hade under ett par af påskhelgens dagar inbjudit ett antal norska stortingsmän, däribland deltagarne i parlamentarikernas resa till Paris förra året, att gästa den svenska huvudstaden och sammanträffa med svenska politici. Denna inbjudan hade ock med nöje hörsammats och skärtorsdagen var en kollation anordnad på Saltsjöbaden, där svenskar och norrmän i all gamman fraterniserade med hvarandra under ett lifligt festligt samkväm. Det är från denna fest vi meddela en gruppbild, tagen af vår specielle fotograf framför

textila föreningar och denna gång hemfört en vacker konstnärlig seger med några haute-lisse-tapeter, som i valnötsinfattning skola pryda en af våra banklokaler.

Dessa tapeter eller gobeliner glädja ögat med en yppig färgrikedom och vittna med sina mönsters skiftande blomstersvall och illusoriskt saftiga bladverk om rik fantasi och stark stilkänsla hos artisten. Vi meddela här afbildningar af 3 af dessa den outröttlige hr Alf Wallanders — ty naturligtvis är han upphofsmanen — senaste textila storverk och kunna endast lyckönska det framåtsträfvande bolaget till att ha åstadkommit ett så utsökt arbete. Allt som allt skola gobelinerna bli 7.

På möbelarkitekturens område hade utställningen att uppvisa en också af hr Wallander ritad salsmöbel i rökt ek, klädd med blåaktig boj. Den skulpturala utsmyckningen — fruktträdmotiv — är mycket diskret och af en tilltalande verkan, som ytterligare stärkes af skåpets eller skänkens oxiderade järnbeslag. Äfven förekommo några vackra stolar, och bland dem ett par till hvilka fru Wallander väft det dekorativa öfverdraget efter ritningar af sin make. Bland portiärerna märktes en särdeles tilltalande i grönt med broderier i blått, förträffligt lämpad för ett biblioteksrumskontemplativa ro.

Smärre textila alster såsom gardiner, borddukar, kuddar m. m. funnos naturligtvis i rikt urval.

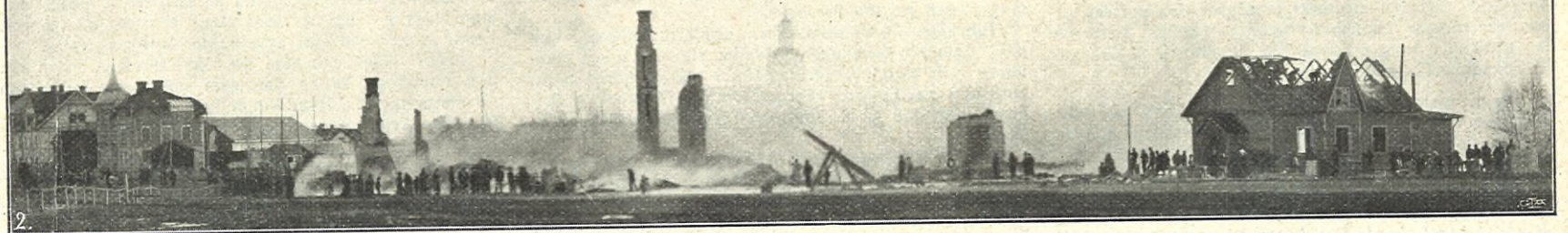
EN VÅRTRÄDGÅRDSKURS PÅ ÅS FOLKHÖGHÖGSKOLA.

Gränd Hotell Saltsjöbaden. Utom de norska gästerna igenkänns ock ett antal stockholmare ur huvudstadens frisinnade politiska värld.

VÅRENS TEXTILKONST. Aktiebolaget Svensk Konstslöjd, hvars utställning pågick under förra veckan, har äfven i år häfdat sin höga rangplats bland våra

TRÄDGÅRDSKURSERNA I JÄMTLAND. Det visserligen icke att odla fruktträd i det inre Norrland, men odling af bärbuskar, köksväxter och blomsterväxter går förträffligt. I arbetet för att göra en sådan trädgårdsodling känd och utöfvad i Norrland har *Folkhögskolan i Ås*, belägen nära *Tängs* järnvägsstation i Jämtland, gått i spetsen. Denna skola, som öppnades den 15 oktober 1901, började redan 1902 att anordna kortare praktiska kurser i trädgårdsskötsel och fruktanvändning samt därjämte i landbruk (s. k. landtmannakurser). Deltagareantalet i dessa kurser har växlat mellan 8 och 33 och inalles uppgått till omkr. 160, representerande de flesta af Sveriges län samt Norge och Finland.

Idun återger här invid en bild från vårträdgårds-kursen 1904, tagen under en arbetsrast. Trädgårds-

FRÅN ELDSVÅDAN I ORSA. 1. NÄMNDEMANSGÅRDEN FÖRE BRANDEN. 2. BRANDPLATSEN. AND. LIND FOTO.

